

(המשך מעמוד 16)

שלה, הובעה הסברה שמעתה יקבל קול יש-
ראל אופי עצמאי יותר, אך העלאתה של
מוקד על המוקד הפריכה סברה זו.

אירועים

הדו של הפו

היה לי עצוב
כמו לילד עזוב
ושרתי שירים של לא־כולום.
(משירי הפסטיבל הקודם)

באולם הכי טוב, ישב הקהל הכי טוב,
ושמעו איך הזמרים הכי טובים, שרים שירים
שהוברו עלידי חובבים.

בלי חיבה, בלי סיבה. כמו כל שנה,
התקיים הפעם בערב יום העצמאות, פס-
טיבל הזמר הישראלי, בו בוחר הקהל את
שלושת הטובים מבין עשרה שירים חדשים.
השנה הוא התקיים בירושלים, בבנייני ה-
אומה, המלאים מהלילה באומה, במיטב בג-
די השבת שלה, שהאזינה בחגיגות לשירים
אינפנטיליים כמו תני ידך, לא כך סתם,
בלי חיבה, / בואי, חייכי כמו תמיד בלי סיבה.
נושא השירים היה כמעט אחיד: הוא והיא,
על רקע של שלכת, טללים, ים ושקיעות
דועכות. בקיצור — הטבע. מסתבר שהכי
פופולרי אצל זוגות צעירים, זה כוכבים.
בשיר השניים (פרס שלישי), יודעים הכוכ-
בים להתעופף: הסתכל על הכוכב... /
איך הוא שט לו, איך הוא עף.

ביצירה בואי ילדה משתפך האהוב בשגי-
אות דקדוקיות על הכוכבים אם נפל מרקיע כו-
כב / נבקש על כל מה שנאהב, ובשיר שני,
מתלבטת האומללה: מה אתן לאהובי, מה
אתן? / באמת, מה? מזוג רקיע כוכבייך?
וכך מלאים השירים בכל מיני כוכבים, כי
צירוף נשיקות בכמויות עצומות.

הישמור נא מחמורי מאכיה. הניגוד
החריף הוא לא רק בין פאר המעמד לרמת
השירים. הפגם הוא ברעיון עצמו: השרו
רק שירים עם אנשים שטרם הוכיחו את
עצמם. כי אף משורר או מלחין שהצליח —
לא ישלח את שיריו לפסטיבל הזמר. נוסף
לכך נבחרו מהמישים, עשרה שירים בעלי
צביון אחיד מדי. שירים טובים היו נדירים.
מה פלא, שמכונות החישוב, שפלטו כע-
בור חצי שעה בלבד את בחירת הצופים,
קבעו שפרס שלישי מגיע לשיר כזה: ישקני
מנשיקות פיהו / אך אמרי לי, יפתי, מי
הוא / תשקני מנשיקות פיהו / השמר נא,
מחמדי, מאביה. במקום השני זכה השיר ריח
תפוח ואדם שני, שהוא, מה שנקרא, שיר
עסירגש: שובי אלי קינט הציפורת / שובי
צביה אל ערש הצבי. זה שבוערית נכונה
ציפורת זה פרפר, ולפרפר אין קן, זה לא
חשוב. פרס טכני, העיקר הכונה.
ומי קיבל פרס ראשון? השיר ליל סתיו,
שאת לחנו היפה חיבר חיים צור, העיזר,
ומה יש בתמליל? הכל יש בו: גם אותבים
וגם שקיעה, ושלכת, וערב, ורוח, וכמוכן
כוכבים: בשמי הערב כוכב נולד / שולח חוש
אלך בת / ניצנוץ של פז, שיש בו רך,
ואיך שיר כזה מקבל את כל הפז, כן
אלף חמש מאות לירות — זה באמת רז.

משטרה

להקדים מכה לתרופה

המאבק הסתיים ברחוב המאבק, השוטרים
הגיעו לשם, כשהם רודפים אחרי מכונית
מוסטאנג דוהרת, וכל החרבה על המדרכות
צועקים אליה בעידוד: "תעשה סיבוב חד!
תיסע על שני גלגלים!"

גונבי המוסטאנג 230071 הבחינו בשוט-
רים, שמעו את החברה, ונמלטו על נפשם
בסיבובים חדים, על שני הגלגלים. ליתר
ביטחון, הם גם ניסו לדחוק את הניידות
אל הקיר.

רק אחרי שהזעקו באלחוט ארבע ניידות
נוספות, סגרו כולן על המוסטאנג המשחולל,
ברחוב המאבק שבבגבעתיים. המכונית נעצרה,
דלתותיה נפתחו, ושלשה בחורים קפצו
החוצה ונעלמו בין הבתים.

ככלל לא הייתי במכונית. המשטרה
עצרה בסביבה חשוד אחד. שני נעצר מאוחר
יותר. אחרי 48 שעות הובאו בפני השופט
במשך אותם יומיים לא הספיקה המשטרה
אפילו לערוך להם מסדר זיהוי. מה שכן
הספיקה, סיפרו החשודים.

משה כהן (18) סיפר איך שוטרים ה-
צליפו בהם בשוט. הוא הסיר את חולצתו,
הצביע על פצעים וחבורות על גופו וזרר-

עותיו. נוסף לכך הראה סריטה עמוקה ב-
פניו, ליד פיו.
אך מדכת עוד יותר עדות ידידו, שהוא
כה צעיר, עד כי שמו נאסר לפרסום. הוא
הצביע על סימני פגיעות בפניו, וסיפר:
"אני לא הייתי במכונית הגנובה. היי-
תי באותו יום במועדון שברמת-ישראל,
עד עשר בלילה, ואז הלכתי לישון. יש
לי הוכחות שדברי נכונים."

השופט פסק, שלפני ששולחים אותם
למעצר — יש לשלוח את שניהם אל
הרופא.

פנעים

סיפור הספרים

ספרים ערבים זה לזה, כך חשבו גם
ליאו גאייר וזאב רושניק, שהלכו יחד ל-
קולנוע אסתר בתל-אביב. הם עמדו בתור
וקנו כרטיסים, בשתיים וחצי לירות כל
אחד. לפני ההצגה באו לקולנוע, מכרו אותם
ברבע לירות הכרטיס.
שוטרים שעברו במקום, לא התפעלו ב-

רושניק ואמו בבית-המשפט

האם סירבה לשחרר

מיוחד מיטות ההתעשרות של השניים,
שלחו אותם לתא-המעצר.

גאוונה מקצועית. מקץ 48 שעות נק-
דאו בפני השופט אברהם מובשוביץ, קיבלו
שיחרור בערבות בסך 500 לירות. לליאו
גאייר נמצא מיד ערב, שהשליש את ה-
סכום, והוא הלך לו לדרכו. זאב רושניק
ביקש מהמשטרה להתקשר עם אימו. "היא
תשלם את הערבות", אמר.

למחרת בא ליאו לכלא, לראות מדוע
בושש חברו לצאת. הוא התיישב באולם
בית-המשפט, שמע כיצד זאב מובא שוב
כפני השופט, ומספר ביגון שאימו מסרבת
לשחררו בערבות.

ליאו גאייר קם מבין שורות הקהל והו-
דע: "אדוני השופט, אני מוכן לתת את
הערבות." השופט התפלל: "רק אתמול
שיחררתי אותך בערבות ושוב אתה פה?"
"בטח אני פה", אמר ליאו בגאוונה מיק-
צועית, "באתי לשחרר את החבר שלי"
ואז הפקיד את הערבות, וידידו יצא.
בדרכם החוצה גיחכו זה לזה. "מול ש-
הצלחנו לספסר כל כך טוב השבוע", אמר
ליאו, "אחרת לא היה לי מספיק כסף ל-
שחרר אותך, שלא תצטרך לשבת בעד ה-
ספסרות הזאת."

הנסיך הקטן

המלט (מאת ויליאם שייקספיר, עברית
אברהם שלונסקי, בימוי ותפאורה קונרד
סוינרסקי, בתיאטרון הקאמרי) הוא סטודנט
חוזר, נסיך-אקדמאי אשר השתלם בחוץ-
לארץ.

קשה לו להסתגל. הוא חוזר לארץ עם
מיטען מרשים של ידיעות וכחנות טובות,
אבל צריך גם לדעת להסתדר. כולם יודעים
שהוא מוכשר, ואינטליגנטי, ואיש-העולם,
אבל הוא מרגיש שלא למד את העיקר. ה-
כושרים שלו הם יותר מדי הומאניים: הוא
תוצר של חממה אוניברסיטאית, בגור ב-
מדעי-הרוח, פילוסוף, להירהורים שלו קשה
למצוא קהל, גם לא שיכבה דקה של אנשי-
רוח. הארץ הזאת, בכלל, קטנה עליו. פרו-
בניציה.

קשה לו להשתמש בפרוטקציה. יש לו,
אומנם, קרובים בצמרת השלטון, אבל אין
לו תודעה פוליטית, כדי לנצל את העובדה.
זמן רב מדי נעדר מן הארץ, לא עקב ב-
עניין אחרי השינויים ביחסיה-הכוחות. עכשיו
גם הקשרים שלו מפוקפקים, והוא חלוש
כמו כל שליח בחופשת-מולדת, גורם לאי-
נעימויות.

קשה להאשים אותו. אילו היה צעיר יותר,
זועם יותר, היה אולי נכנס מהר לעניינים,
מנסה להילחם על זכויותיו, לשנות את ה-
מצב.

אבל את המלחמות הגדולות הוא כבר
עבר וזמן, בתוך עצמו, כך, על כל פנים,
מסתבר ממשחקו של שמעון בר. המלט שלו
מצומצם ומרוכז בעצמו. הוא מובט כבר
במערכה הראשונה, וממלא את כל השאר ב-
מחוללים עם הצדקות מילוליות. הוא עומד
רק על זכותו להתבטא באריכות. יש לה,
לדעתו, מוגנפולין על צער ועל רגישות, ויש
בו, לדעת כולם, מידה לא קטנה של טרח-
נות.

מישהו רקיב. זה נסיך קטן ולא, אבל
מעניין, ומוצדק כולו על-ידי הסקסט. אולי
איננו בדיוק גיבור טרגדיה, הלוחם בגורלו,
בודאי לא גיבור-האומה הלוחם בסביבה,
אבל במדינת הגמדים יש מקום גם לפירוש
כזה. צריך למצוא לו רק מסגרת תמאמה,
במה צנועה לערב של קריאה, או להופעת-
יחיד.

אבל בקאמרי גוררים אותו על מסלולים
של דוגמנות. מבטיחים לו מאבק לפי גירסה
מודרנית, עם משמעויות חברתיות חדשות,
ועם השלכות אקטואליות, לפי מיטב דרישות
האופנה.

דבר זה מחייב, כמוכן, שיטה אחרת
של בימוי, ושל מישחק, וזה מצריך מיבחר
מוהיר של שחקנים. כי הוא חוזר לארץ בת-
זמננו, למדינת-מטרה, ואי-אפשר להסתתר
בה מעינו של המשטר. צריך להפעיל עליו
את לחץ השלטון, לכפות עליו להיוהר בכל
מילה.

לכל מילה שלו יש ערך בטחוני, כי ב-
גירסה כזאת הוא מאיים בקיומו על הקיים
מסכן את סביבתו ומסתכן.

בהצגה הנוכחית הוא סתם קורבן של
מבוכות מיותרות. שחקנים וניצבים מדקל-
מים מולו הרבה מאד שורות, אבל כניצגי
המשטר הם מגלים תודעה בטחונית של חנח-
נים.

קשה לו מאוד להתייחס אליהם כרצינות.
בגלל התפאורה והבימוי הוא מרגיש לפעמים
כמו תייר, צופה במחזה המוני של אור-וקול.
לפעמים נידמה לו שהוא בכלל בארץ. דג-
מרק, של סוינרסקי, היא ארץ הצהריים, מר-
צפת אור חמסין, אין בה שמץ של מיסתור-
רין צפוני, ואין בה בכלל אנשים של
ממש.

יש בה הרבה מאד דמויות. הן נתקלות
בו, אולי בכוחנה, עורכות לו מיפגנים של
גיזוני חצר. כולן מרשרשות לו במיטב ה-
מחלצות, מנספות לו במיטב החרבות, נאני-
חות בשקדנות, לפי קצב התרגום. שחקן
נודד אחד (משה חורגל) מתחפש פתאום ל-
בן-גוריון, נושא נאום ארוך ונמלץ, גונב
לו את ההצגה. אבא שלו המנוח (עידו מוסני-
זון) לובש פתאום שריון חלוד של אבירים,
מסריד אותו ברעש ועשן. החברה שלו
(שושנה שני) עושה לו סצינות מתוך מאר-
רת-הנחשים, וחבר אחר (נחום שליט) רומז
לו רמזים של קוקסינול.

מול, כי כל השאר כמעט מתים משיעמום.
ליתר ביטחון הוא הורג אותם, אבל רק
בסוף.

חטיבת הסטודנטים תל-אביב

ביום הרביעי, 4 במאי, בשעה 20.30,
תקיים בבניין מדעי-הרוח של אוני-
ברסיטת תל-אביב, אולם 223, אסיפה
בה ינאם

אורי אבנרי

על הנושא:

איזו מדינה אתם רוצים?

הנואם יענה על שאלות הקהל. כל
הסטודנטים מוזמנים.

חטיבת תל-אביב

ביום השני, 2 במאי, בשעה 20.00,
במערכת העולם הזה, רחוב גליקסון
8, תל-אביב (ליד קולנוע תל-אביב),
יתקיים דיון על

דרכה של התנועה

כבסיס לדיון יישמש מאמרו של
דן יעקובסון בגליון הראשון של כוח
חדש.

חברים ואוהדים מוזמנים.

מדורת ל"ג בעומר

תקיים ביום הששי, 6 במאי, באכ-
זיב, באכסניית אלי אביבי.

אש המדורה תודלק בשעה 21.00.
החטיבות האזוריות תדאגנה להסעה
מאורגנת ולסלי-כיבוד. תוכנית-בידור
חטיבתית — רצויה.

למדורה מוזמנים חברי התנועה, אוה-
דיה וסתם צעירים וצעירות בגילם
הוא/ברוחם.

עקב-רגא אחרי ההודעה שתתפרסם
במדור זה בשבוע הבא.

"כוח חדש"

הגליון השני של בטאון התנועה
נמצא עתה בהכנה. הוא יהיה מוקדש
בעיקרו לחיכוחים פנימיים, דיון
על דרכי התנועה ודו"ח על פעולת-
תיה.

חברים ואוהדים הרוצים להשתתף
בגליון, ישלחו-נא בהקדם את החומר
שלהם לפי הכתובת: כוח חדש,
ת.ד. 136, תל-אביב.

חברים ואוהדים שטרם קיבלו את
הגליון הראשון, יכולים לבקשו ב-
כתב-מתד. 136, תל-אביב, או בסל-
פון ממזכירות התנועה, מס' 30134,
תל-אביב.